

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐπὶ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀναγνώσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμαὶς 100. Ἐξάμηνος δραχ. 55. Τρίμηνος δραχ. 30.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50.— Ἀμερικῆς δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ δλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.

*Ἐξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 38ος

Ἀθῆναι 2 Μαΐου 1931

Ἔτος 53ον.—Ἀριθ. 22

ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΑΚΙ ΤΟΥ ΤΕΜΠΛΟΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ JULES CHANCEL

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —
— Ἀλλὰ ; ποῖος φταίει; φώναξε ὁ Σιμόν.

«Ἡ μεταμφίεση δὲν ἄργησε νὰ γίνη.»
(Σελ. 253, στ. γ').

— Κανένας! Μήπως τὸ ἔκανα ἐξεπίτηδες; ἀποκρίθηκε ἀπτόητη ἡ Νανέττα.

— Αὐτὸ δὲ ἔλειπε, παλιοκορίτσο!

Ἀκούγοντας τίς φωνὲς τοῦ Σιμόν, ἡ κυρὰ Γιαννούλα ἔτρεξε στὴν κάμαρα καί, σὰν πρακτικὴ γυναίκα, ἀντὶ ν' ἀρχίσῃ κι' ἐκεῖνη νὰ φωνάζῃ ἄσκοπα, σκέφθηκε εὐθὺς πῶς θὰ διόρθωνε τὴ ζημίαν.

— Ἐλα μαζί μου μέσα, εἶπε στὸν ἄντρα της. Θὰ σοῦ δώσω ν' ἀλλάξῃς καὶ θὰ τὸ πλύνω εὐθὺς γιὰ νὰ φύγῃ ἡ λαδιά. Ὁ Σιμόν, δίχως νὰ πάψῃ τίς βρισιὲς καὶ τὰ μουρμουρητά, τὴν ἀκολούθησε. Ὁ δρόμος ἦταν πιά ἀνοιχτός.

Ὁ κόμης κατέβηκε μὲ βία ἀπὸ τὴ σκάλα κι' ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος τῆς Νανέττας, ποὺ τοῦ ἔκανε νόημα νὰ μπῇ μαζί της μέσα στὴν κάμαρα τοῦ Δελφίνου.

Ἡ κάμαρα αὐτὴ φωτιζόταν μονάχα ἀπὸ ἓνα φανάρι, ποὺ κρεμόταν ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο, κι' ἔτσι ἦταν βυθισμένη

σὲ μισοσκόταδο. Μόλις ἔμπαινε κανεὶς μέσα, μιὰ μυρωδιὰ κλεισούρας καὶ μούχλης τὸν ἔπιανε στὸν λαϊμό. Κανένας ἤχος δὲν ἀκουγόταν. Ἡ κάμαρα ἔμοιαζε ἀκατοίκητη.

Ὁ κόμης δὲν ἤξερε πρὸς ποῖο μέρος νὰ διευθυνθῇ καὶ προχωροῦσε πασπατευτά, σκοντάβοντας στὰ ἐπιπλά. Ὁ φόβος ἄλλωστε ὅτι μποροῦσε ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή νὰ ξεπροβάλλῃ ὁ Σιμόν καὶ νὰ τοῦ χαλάσῃ ὅλα του τὰ σχέδια, τὸν ἔκανε νὰ χάσῃ ὁλότελα τὴν ψυχραιμία του. Ἡ Νανέττα ὅμως δὲν ἔχανε τὸν καιρὸ της. Βρισκόντο κίβλας δίπλα στὸ κρεβάτι, ὅπου ἦταν ξα-

πλωμένος ὁ Δελφίνος.

— Μικρὲ Καπέτε, εἶπε μὲ τὴν οἰκειότητά ποὺ συνήθιζε νὰ τοῦ μιλάῃ ἀπὸ τὸ πρῶτο ἐκεῖνο ἀπόγευμα. Σήκω, σήκω! Εἶμαι ἐγώ, ἡ Νανέττα, κι' ἐρχομαι νὰ σὲ σώσω.

Τὸ παιδί, ποὺ φαίνόταν κοιμισμένο, ἀνοίξε τὰ μάτια του μὰ δὲν κουνήθηκε.

Τότε ὁ κόμης πλησίασε κι' αὐτὸς καὶ ὑποκλίθηκε μὲ σεβασμὸ μπροστὰ σ' ἐκεῖνον ποὺ θεωροῦσε γιὰ βασιλιά του.

— Ὑψηλότατε, εἶπε, εἶμαι ἓνας ἀπὸ τοὺς πιστοὺς σας καὶ ἤρθα γιὰ νὰ σὰς βγά-

λῶ ἀπ' ἐδῶ μέσα. Σηκωθῆτε γρήγορα. Ὁ μικρὸς Λουδοβίκος φάνηκε σὰν νὰ ξυπνοῦσε ἀπ' ἓνα ὄνειρο. Τὸ παιδί τὸ ἄρρωστο, τὸ ἐξασθενημένο ἀπὸ τὴν κλεισούρα καὶ τὴν κακοπέραση, ζωήρεψε μονομιάς καὶ σηκώθηκε ὀρθιο.

— Ἀχ, ναί, εἶπε, πάρετέ με γρήγορα ἀπ' ἐδῶ. Νὰ φύγουμε, νὰ φύγουμε!

Ὅστος ἡ Νανέττα ἔχοντας πάντα τὴν προσοχὴ τῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς πόρτας, ἔδραζε μὲ βία τὴν ποδιά της καὶ τὸ φουστανάκι της καὶ τὰ πετοῦσε πᾶνω στὸ κρεβάτι.

Ὁ κόμης ἔπαιρνε τὰ φορέματα καὶ τὰ φοροῦσε στὸ Δελφίνο, ποὺ εἶχε καταλάβει ὅτι ὅλα γινόνταν γιὰ τὴ σωτηρία του κι' ἄφινε πρόθυμα νὰ τοῦ κάνουν ὅ,τι ἤθελαν. Ἡ μεταμφίεση δὲν ἄργησε νὰ γίνη. Ὁ Δελφίνος φόρεσε μόνος του στὸ κεφάλι του τὴ δαντελλένια σκούφια τῆς Νανέττας καὶ τῆς ἔδωσε τὸν κόκκινο σκούφο του, ψιθυρίζοντας δειλὰ «εὐχαριστῶ».

— Στὸ καλὸ, εἶπε ἡ Νανέττα. Φύγετε γρήγορα μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, Καλὴ ἐπιτυχία!

— Ἀντίο, καλὸ μου κορίτσι, εἶπε ὁ

«Μόνο κουδουνίζει τὰ κλειδιά του...» (Σελ. 254, στ. β').

κόμης με συγκίνηση. «Ο Θεός να σ' ευλογη!».

Και πιάνοντας τον Δελφίνο απ' το χέρι, διευθύνθηκε προς την πόρτα, ενώ η Νανέττα έτρεξε κι' ανέβηκε στο κρεβάτι και χώθηκε κάτω απ' τὰ σκεπάσματα, παρακολουθώντας με χτυποκάρδι τὰ βήματα του κόμη και του Δελφίνου που δλοένα απομακρυνόνταν.

Πέρασαν την πρώτη κάμαρα... την τραπέζα... έτοιμαζόταν να κατεβούν τη σκάλα, όταν άνοιξε απότομα μιὰ πόρτα και ξεπρόβαλλε στο κεφαλό-σκαλο ο Σιμόν με τὰ μανικοπουκάμισα.

— «Ε, μπάρμπα-Ρεμύ, φώναξε, καλὰ έκανες και τελείωσες μιὰ ώρα αργότερα!»

— Ο κόμης στά' λόγια αυτά κοντοστάθηκε κι' έκανε τάχα πώς γελοῦσε.

— «Όσοοο δεν είναι ή χαζοκουθέντα που σέ κάνει να χασομεράς, εξακολουθῇ-σε ο Σιμόν. Είσαι πάντοτε μουγγός σαν την καρμανιόλα.

Κι' ένθουσιασμένος με την εξυπνάδα που είπε, γέλασε δυνατά και φόρεσε τὸ σακκάκι που του έδινε ή γυναίκα του, ενώ ο ψευτοφανοκόρος, μουρμουρίζοντας ανάμεσα στὰ δόντια του ένα «άντίο», τραβούσε τὸ Δελφίνο από τὰ χέρι λέγοντας :

— «Ελα, Νανέττα, πάμε!»

Ο Σιμόν όμως, που δεν μπορούσε να ξεχάσει τὸ λεκιασμένο ρούχο του, φώναζε.

— Καλὰ κάνεις και την παίρνεις μαζί σου την προκομμένη την κόρη σου. Μωρέ, βοηθὸ που τὸν βρήκες, χαρά στον! «Όλο ζημιές μου κάνει, όταν βρίσκεται έδω-πέρα. «Αντί να κοιτάξῃ τη δουλειά της, σαχλαμαρξίζει με τὸ λυκό-πouλο και σήμερα μου έχυσε τὸ βρωμό-λαδό της πάνω στο καινούργιο μου κο-στούμι.

Ο κόμης νοιώθοντας πὼς ήταν απαράιτητο να πῇ αὐτῇ τη φορά δυὸ τρία λόγια, είπε μ' ἀδέσβια φωνή :

— Θα κοιτάξω να βρῶ κανέναν καλύτερο βοηθό, πολίτα, έννοια σου.

Γιὰ καλή του τύχη, ο Σιμόν, δίχως να περιμένη την απάντηση, είχε μπει πάλι μέσ' στὸ διαμέρισμά του, κι' ο κόμης παίρνοντας τὸ Δελφίνο στην αγκαλιά του άρχισε να κατεβαίνει τέσσερα-τέσσερα τὰ σκαλοπάτια τῆς ἀτέλειωτης εκεί-νης σκάλας. «Όταν βρισκόταν στὸ ισόγειο, τοῦ φάνηκε πὼς θὰ έπεφτε κάτω από τὴ συγκίνηση. «Από πάνω άκούστηκε ή χοντρή φωνή του Σιμόν που φώναζε :

— Μπαρμπα Ρεμύ! Μπαρμπα Ρεμύ!

— Χάθηκε, είπε από μέσα του ο κόμης. Μὰ ριψοκινδυνεύοντας ελα για ελα απάντησε :

— Τι θέλεις πάλι;

Η χοντρή φωνή του Σιμόν εξακο-λούθησε :

— Ρώτησε τὸν καμπούρη τὸ γιό σου μήπως τοῦστειλαν κανένα καινούργιο πα-νέρι κρασί για μένα. «Ακούσε; μὴν ξεχάσεις. «Όστερα άκουσε τὴ βαρειά σιδερέ-νια πόρτα που έκλεινε με κρότο, και τὸ θόρυβο που έκαναν οί σύρτες και οί άμπαρές.

Ο κόμης ανάσανε με άνακούφιση ύστερα από την τρομάρα που πήρε. Μὰ τὰ δεινά του δεν είχαν τελειώσει ακόμη. Μὴ έχοντας μαζί του τὴ Να-νέττα για να τὸν οδηγῇ, προσπαθοῦσε να προσνατολισθῇ μόνος του.

Σὰν έφτασε κάτω στὴ σκάλα, βρέθηκε μπροστά σὲ τρεῖς πόρτες. Δεν ήξερε ποιὰ από τις τρεῖς ήταν ή σωστή και ποιὰ έ-πρεπε να πάρῃ για να βγῇ στην έξοδο. Κι' ακόμη, τὸ μικρὸ βασιλόπουλο, άρ-ρωστο κι' εξησθενημένο καθὼς ήταν, βά-διζε με μεγάλη δυσκολία και ο κόμης φοβόταν πὼς τὰ πόδια του δεν θὰ τὸ βαστοῦσαν για να περάσουν μπρὸς από τὴν αἰθουσα τῶν φρουρῶν.

— Κουράγιο, Ὑψηλότατε, τοῦ είπε, περπατάτε καλύτερα για να μὴ μᾶς κα-ταλάβουν.

— Ναί, μὰ ξέρετε, τραύλισε τὸ δυστυ-χισμένο μικρὸ, ξέμαθα να περπατῶ, τὰ πόδια μου πιά δεν με πηγαίνουν.

Τὴ στιγμή εκείνη άκούστηκαν βήμα-τα. «Ήταν μιὰ περίπολος που προχω-ρούσε πρὸς τὸ μέρος τους. Ο κόμης είδε πὼς έπρεπε να πάρῃ τὴν απόφαση του. Χτύπησε τὴ δεξιὰ πόρτα. «Ήταν ή σωστή.

Οί δυὸ στρατιῶτες, που τοῦ είχαν ανοί-ξει πριν από μιὰ ὥρα, τὸν άναγνώρισαν άμέσως και τὸν άφησαν να περάσει δί-χως καν να χρειαστῇ να τοῦ δείξῃ τὸ χαρτί του. Ο ψευτοφανοκόρος και ο Δελφίνος έφθασαν έτσι στην αἰθουσα τῶν δεσμοφυλάκων, όπου πέρασαν άπα-ρατήρητοι χάρις στὸ σκοτάδι που βασι-λευε κει μέσα. Νά, επιτέλους και τὸ θυρωρεῖο. Ο φοβερός Ρουσσὲ στέκεται εκεί σὰ να τοῦς περιμένῃ. Ο κόμης νοιώθει τὸ χεράκι του Δελφίνου που τρέ-μει μέσα στὸ δικό του. Τραντάζει με δύ-νομη τὸ χέρι τοῦ μικροῦ για να τὸν κά-νῃ να συνέλθῃ κάπως. Θα ήταν φρικτὸ να χαθοῦν ελα τώρα που βρισκόταν στὸ τέρμα.

— Κουράγιο, Ὑψηλότατε. Για ὄνομα τοῦ Θεοῦ, κρατηθῇτε δυὸ λεπτά ακόμη. Περπατήστε, χαμογελάστε.

Είχε σκοπὸ να τοῦς σταμάτησῃ. «Όχι. Μόνον κουδουνίζει τὰ κλειδιά του μπρὸς στὴ μύτη τοῦ μικροῦ Λουδοβίκου που λυγίζανε τὰ γόνατά του. Μὰ ο κόμης τὸν κρατάει απ' τὸ χέρι. Δεν τὸν άφίνει να πέσῃ. Και βάζοντας μιὰ τελευταία προσ-πάθεια, ο μικρὸς πρίγκηπας προχωρεῖ.

«Ακόμη εἴκοσι βήματα... ακόμη δέ-κα... Πέρασαν τὸ θυρωρεῖο... Βγῇ-καν έξω...

Ο κόμης αἰσθάνεται διάθεση ν' άρ-πάξῃ τὸ παιδί στην αγκαλιά του και να τὸ βάλῃ στην τρεχάλα. Μὰ συγκρατεῖ τὸν εαυτό του από φόβο μήπως φανῇ

υποπτος στὸν Ρουσσὲ που εξακολουθεῖ να στέκεται στὴν πόρτα. «Επιτέλους έ-φθασαν στὴν πρώτη γωνιά. Τὸ άμάξι περιμένει. Τέσσερα χέρια άρπάζουν τὸ άγοράκι που τρέμει σύγχωρμιο. Τρέχα άμαξά! Γρήγορα, τὸ δρόμο τῆς Χάδρης!

«Ο Λουδοβίκος ΙΣ' σώθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.
«Η νύχτα τῆς Νανέττας

«Από τὴ στιγμή που άκουσε να κλεί-νῃ πίσω απ' τὸ ψευτο-μπάρμπα Ρεμύ και τὸ Δελφίνο ή βαρειά σιδερένια πόρ-τα, ή Νανέττα, ξαπλωμένη πάντα στὸ κρεβάτι, σκεπασμένη με τὴν κουρελια-σμένη κουβέρτα, έμεινε άκίνητη, μόλις τολμώντας να πάρῃ τὴν άναπνοή της.

Κάθε στιγμή περίμενε πὼς θὰ ξανά-βλεπε μπροστά της τοῦς δυὸ φυγάδες, άλυσόδετους ανάμεσα στοῦς φρουρούς. Τοῦς παρακολουθοῦσε με τὴ σκέψη να κατεβαίνουν τὴ σκάλα, να διασχίζουν τὴν αἰθουσα τῶν φρουρῶν, να περνοῦν μπρὸς απ' τὸ Ρουσσέ.

— «Αχ! Θεέ μου, ἄς μὴν τοῦς άνα-καλύψουν! σκέφθηκε.

«Η ὥρα όμως περνοῦσε, θὰ ήταν πάνω από μιὰ ὥρα που βρίσκεται στὴν ἴδια θέση, άκίνητη, σάν ὑπνωτισμένη από τὴν έμμομη ἰδέα: Θα τὰ καταφέρουν να βγοῦν έξω;

Λίγο-λίγο άρχισε να άνακτᾷ τις έλπί-δες της. Και ξεσκεπάζοντας τὸ κεφάλι της από τις κουβέρτες, άνακάθησε στὸ κρεβάτι της και είπε :

— Για να μὴν τοῦς φέρουν πίσω, πᾶει να πῇ πὼς πέρασαν.

Μὲ τὴ σκέψη αὐτὴ πήδησε έξω από τὸ κρεβάτι και για μιὰ στιγμή τῆς ήρθε νάρχησις να χορεύῃ απ' τὴ χα-ρά της. Μὰ εὐθὺς σκέφθηκε πὼς ο άσυ-νείθιστος αὐτὸς θόρυβος μπορεῖ να προ-καλοῦσε τὴν προσοχή τοῦ Σιμόν και συγκράτησε τὴ διάθεσή της.

Πατώντας στίς μύτες τῶν ποδιῶν, πλησίασε τὴ τζαμωτὴ πόρτα που έκλει-νε τὸ δωμάτιο και κοίταξε τί γινόταν στὴ διπλανή κάμαρα.

Ο Σιμόν είχε αποκοιμηθεῖ επάνω στὴν καρέκλα του και κρατοῦσε ακόμη στὰ χέρια του τὴν έφημερίδα. «Η γυ-ναίκα του, κοντανασαίνοντας και σέρνον-τας τις παντούφλες της, πηγαίνεορχόταν για να προετοιμάσῃ τὸ βραδυνὸ φαγητό.

«Η Νανέττα, βλέποντας αὐτὴ τὴν ή-συχία, καθισόχασε έντελῶς και για μιὰ στιγμή σκέφθηκε να μπη στὴν τραπε-ζαρία και να παρουσιασθῇ στὸ Σιμόν.

Τῆς ήρθαν όμως στὸ νοῦ της οί τελευ-ταῖες συμβουλές τοῦ κόμη.

— Μικρούλα Νανέττα, τῆς είχε πει. Κοίταξε να σὲ άναγνωρίσουν ὅσο τὸ δυ-νατὸν πιὸ άργά. Κάθε λεπτὸ κερδισμένο έξασφαλίζει τὴ σωτηρία τοῦ Δελφίνου.

«Έτσι, τὸ γενναῖο κορίτσι σκέφθηκε πὼς ἀντὶ να παρουσιαστῇ στὸ Σιμόν, έ-πρεπε άπεναντίας να κάνῃ ὅ, τι μπορούσε

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΓΑΤΟΥ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΒ'.

«Ενῶ» ο τράγος εξακολουθοῦσε να στέκεται καπελλωμένος με τὴν τενε-κεδένια κατωρόλα και σαστισμένος, ο σκύλος με τὸ επανωφόρι με πλη-σίασε γελαστός και μοῦ έδωσε τὸ χέρι.

— Σᾶς συγγαίρω, κύριε γάτε, μοῦ είπε με μεγάλη ευγένεια τὰ καταφέ-ρατε περίφημα σ' αὐτὴ τὴ δύσκολη περίσταση. «Από πού είσθε, παρακα-λῶ; πὼς ονομάζεσθε;

Τὸ επανωφόρι του, οί τρόποι του, ή ὁμιλία του, όλα έδειχναν πὼς ήταν σκύλος με άνατροφή, από σπίτι. Για να τοῦ δείξω λοιπὸν κι' ἐγὼ πὼς δεν ήμουν κανέναν άξεστος χωριάτης, τοῦ ἀποκριθῆκα ὅσο πιὸ ευγενικά μπο-ροῦσα :

— Σᾶς ευχαριστῶ πάρα πολὺ, κύριε σκύλε! «Αλλὰ ἐγὼ δεν έκαμα και τί-ποτα σπουδαῖο. Μᾶλλον ή τύχη με βοήθησε να γλυτώσω. Γεννήθηκα στὸ Βά-το, κατοικοῦσα ὡς τώρα στὴ Μάκρη κι' ονομάζομαι Χιόνης, δούλος σας!

— Χαίρω πάρα πολὺ για τὴ γνωριμία, κύριε Χιόνη. «Εγὼ ονομάζομαι Τόπ, δούλος δικὸς σας! Σὲ τί, παρακαλῶ, μπορῶ να σᾶς φανῶ χρήσιμος;

«Εδῶ, ξέρετε, έχω τὰ μέσα. Είμαι ο αγαπημένος σκύλος τῆς μῖς Μπέτση, μῖας Ἀγγλίδας γκουβερνάντας, που τὴν έχει ο κύριος αὐτοῦ τοῦ πύργου για τὰ μι-κρά του παιδιά.

— «Α, έτσι; Κι' υποθέτω πὼς θᾶναι καλὴ αὐτὴ ή μῖς Μπέτση, ἀφοῦ σᾶς αγαπᾷ...

— «Ὁ, πάρα πολὺ καλὴ! Θα σᾶς παρουσιάσω σ' αὐτὴν και να ιδῇτε πὼς θὰ σᾶς αγαπήσῃ και σᾶς.

— Μακάρι! Γιατί, βλέπετε, τώρα είμαι ὀλωσδιόλου άπροσπάτεντος. «Έχασα τᾶφεντικά μου στὴν πλημμύρα, κι' αὐτὰ τὰ παιδιά...

— Ποιὰ; ο κ. Πολύβιος κι' ο Γεώργιος; Μὴν περιμένετε τίποτα καλὸ απ' αὐτοῦς! Είναι ζιζάνια!

— Δυστυχῶς τὸ είδα... «Η οὐρά μου μάλιστα τὸ ξέρει καλύτερα... «Αν

«Αχ, όμως φίλο σᾶς και τὴ μῖς Μπέ-τση, δεν φοβάμαι να μείνω έδῶ που μοῦ φαίνεται τόσο ὁμορφα.

«Όστερ' απ' αὐτὴ τὴν ὁμιλία, ο νέος μου φίλος Τόπ μ' έμπασε στὸν άρχον-τικό πύργο και με σύστησε στὴν κυρία του, τὴν άγγλίδα γκουβερνάντα.

— «Α, τί ὁμορφο γατί! φώναξε κι' αὐτὴ ἄμα με είδε. Και φαίνεται καλὸ κι' έξυπνο... Ψιτ! ψιτ! έλα-δῶ, άσπροῦλη μου!

Μὲ πῆρε στὴν αγκαλιά της, με χάιδεψε, μοῦ περιποιήθηκε τὴν πληγωμένη οὐρά, μοῦ έδωσε να φάω κρεατάκι και μ' έβαλε να κοιμηθῶ στὸ ντιβάνι της.

«Έτσι άπλωσα τὴν κάπα μου, που λένε, στὸ διαμέρισμά τοῦ πύργου ὅπου κατοικοῦσε ή καλὴ μῖς Μπέτση. Τὰ κακὰ παιδιά είχαν χαθεῖ απ' τὴ μέση — ποιοὺς ξέρει ποῦ είχαν πάει για να παίξουν ποιοὺς ξέρει πάλι τί άσχημο παιχνίδι!

«Εγὼ όμως είχα τώρα προστασία, μπορούσα να τάψωφῶ κι' ήμουν ευχαριστημένος.

«Στο χωρισμό της φίλης μου» της **Κυρά-Φροσύνης**. «Αρκετά κοινές οι ιδέες του καλού θύμα. — «Σκέψεις» του **Μαμαρωμένου Βασιλιά**. Γνωστές όλες τόσο, ώστε δεν υπάρχει λόγος να τις ξαναδημοσιεύσω. — «Ο πιρφόρος» της **Μυροβόλου** **Ανδρον**. Κάπως φλύαρο, σχολαστικό σε ώριμα σημεία, ανώμαλο αρκετά στη γλώσσα. «Ωστόσο, δεν του λείπει κάποια περιγραφική δύναμη, γιαυτό αν συντομευόταν και γραφόταν με περισσότερη προσοχή, θα ήταν δημοσιεύσιμο. — «Χειμωνιάτικες άκουαρέλλες» της **Φρόνης**. Γραμμένο με τέχνη και προσοχή. «Αλλά δεν βρίσκω ένδοξη το πρώτο μέρος με το δεύτερο. Έτσι, το καθένα χωριστά, δέ λείπει και πολλά πράγματα. — «Ο πατήρ Ιούδας» του **Νέου Αννίβα**. Η υπόθεση βέβαια δεν είναι πρωτότυπη. Μά κι' η έκτασή του είναι πολύ ιδιόμορφη στο γλωσσικό μέρος. Έκτός απ' αυτό, η έκτασή του είναι πολύ μεγαλύτερη από τα όρια του Κανονισμού. — «Το δνιερ του Κωστάκη» του **Κουασιμόδου**. Γράφω παιδικό κι' άτεχνο. Θέλει εξάσκηση ακόμη. — «Θάνατος» του **Σταυρωτά**. Κοινές οι ιδέες, γράφω άτακτο κι' αδόκιμο ακόμη. Θέλει εξάσκηση. — Πριν δημοσιεύσω το ποίημά «Φιλόνομο» του **Ριγολέττου** (πολύ καλό) θα τον παρακαλέσω να με βεβαιώσει ότι είναι δικό του. Είναι; — Θα εξακολουθήσω.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Κανένα ψευδώνυμο δεν εγκρίνεται, ούτε ανανεώνεται, αν δεν συνοδεύεται από το δικαίωμα, δρ. 10. — Τα εγκρινόμενα ή άναυδομένα ισχύουν ως την 30 Νοεμβρίου 1931. Όσα συνοδεύονται από Α, ανήκουν σε άγρία και σε άπο Κ, σε κορίτσια.

Νέα Ψευδώνυμα: Πανηγυρτής, ά. (...). Αυτοκράτειρα Ιωσηφίνα, κ. (;). Πάν, ά. (Γειά σου Κοκκινόσκουφισα). Ίδαλγός, ά. (ΤΤΤ). Βοσπορίτις Νύμφη, κ. (ΑΑ). Βασιλόπουλο, κ. (ΕΑ). Τσουκνίδα, κ. (ΑΚ). Ναζού, κ. (ΑΔ). Βάτραχος No 16, κ. (Συλ. Βατραχ). Βάτραχος No 17, κ. (Συλ. Βατραχ). Βάτραχος No 18, ά. (Συλ. Βατραχ). Πεταχτή Κουκλίτσα, κ. (ΒΑ).

Ανανεώσεις Ψευδωνύμων: Αθηναίς, κ.

Η Διάπλασις άσπάζεται τοδς φίλους της: **Ευβοικήν Θάλασσαν** (θα είδες την εγκρίση του ψευδωνύμου λυσόχαρτο έστειλα.) **Χλωμό Φεγγάρι** (πού βρήκες το λάθος; έτσι είναι στις Μεταμορφώσεις; καθε λέξη προκύπτει από την προηγούμενη «διά προσθήκης ή αφαιρέσεως ενός μόνο γράμματος» στη λύση που αναφέρει το ούς δεν γίνεται από το χούς δι' αφαιρέσεως; και το γής από το ής διά προσθήκης; εκτός αν έννοής ότι μεσολαβούν πολλές λέξεις από την αρχική ως την τελευταία' αλλά το λέμε: διά τριών μεταμορφώσεων, διά τεσσάρων κτλ.) **Ραγισμένο Βιολί** (δίδασκε τον 'Οδηγό' εκεί θά ιδής ότι Πνευματικά 'Ασκήσεις δεν στέλνονται έτσι) **Σεφέρι της 'Ηπειρου** (εύχαριστώ για όλα) **Ριγολέτον** (γράφω παραπάνω για το 'Διαπλάσσοπουλο') **Γκαργκόιλ** (κάπο-

τε, νομίζω, το ψευδώνυμό σου έγινε κατά λάθος «Γκαργκόης»· διαγωνισμός 'Ασκήσεων δεν ξέρω ακόμα πότε θα προκηρυχθί' όπως δήποτε, έπεξεργάσου σύ τη Συλλογή σου) **Πάνθειαν 'Αβραδάτου** (ώρατο, θα δημοσιευθί') **Ταυγέτην** (περίεργο μού φαίνεται να μη σου έστειλε τετραδίο ή **Δεπτούλα** μήπως δεν της έγραψες καθαρά τη διεύθυνσή σου;) **Χρυσοθήραν** (έστειλα «'Αδελφούλα μου» κι' έμεινε υπόλοιπο στη διαθέσή σου δρ. 3' είναι γεγονός ότι σ' όλα τα σχολεία τα Διαπλάσσοπουλα πρωτεύουν· φιλησέ μου και το μικρόν αδελφό) **Αυτοκράτειραν Ιωσηφίναν Κ. Π.** (σου ένέκρινα το ψευδώνυμο, αλλά έξαχας να υπογράψης και δεν ξέρω ποιά είσαι! γράψε μου λοιπόν γρήγορα) **'Ελένην Λαγοπάτη** (τετράδια έστειλα) **Τσουκνίδα** (χαίρω πολύ, γράψε μου) **Δόν Ζουάν, Γλυκειάν 'Ελληνοπούλαν** κτλ.

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 29 'Απριλίου, άπαντήσω στο έρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 254ου Διαγωνισμού Λύσεων. Αί λύσεις του φυλλαδίου τούτου είναι δεκάτι μέχρι της 2 'Ιουλίου.

298. Δεξιόγραφος
Το πρώτο μου είναι σύμφωνο,
Το άλλο άντωνυμία,
Το τρίτο πολεμιά.

Και τύραννος το σύνολο,
Γνωστός στην Ιστορία,
Τόν 'Ομηρο τιμά.
Κακκινόπετρα

299. Στοιχειόγραφος
Κάποιον όρος όποιος πάρει
Με τάχατο τόνομά του,
Και τό άποκεφαλίση,
Δρόμο—πές τον μακρυνάρι,
Τόπο κιόλας περιπάτου—
Μέσ' στη θάλασσα θά κτίση.
Μυροβόλος 'Ανδρος

300. Μεταλεξισμός
[Νέον είδος, όπως ό Μεταγραμματισμός. 'Αλλ' άντι γράμματος, άντικαθίσταται όλόκληρος λέξις δι' άλλης. Π: χ: **Λαθος-Λαμία**. 'Αντι θώς (ξώου), έτέθη **μία** (αριθμητικόν). 'Ορθογραφία δύναται και να μη τηρήται.]
Το ξώο που έχει ό κυνικός,
Μ' ένα νησί το άλλάξεις,
Και γίνεται θεατρικός
'Αρχαίος—δεν θανμάξεις;
Μικρός Καλλιτέχνης

301. Μεταγραμματισμός
Είς τα χέρια σου αν πέση
Αυτοκράτορας ώμός,
'Αλλάξε του εύθις τη μέση
Και θά γίνη ποταμός.
Θεόδωρος Α. Παπαθεοδώρου

302. Πυραμίδς
+
* + *
* * + * *
* * * + * * *
* * * * + * * * *

'Ορίζοντίς εκ των άνω: σύμφωνον, σύνδεσμος, έντομον, ήπειρος, πόλις της 'Ελλάδος. Οι σταυροί καθέτως Ιστορική μονή Ρωμαιοί Πρίγκιψ

303. Κρυπτογραφικόν
123456278=Νήσος
21141 =Πόλις νήσου
38741 =Διάστασις
465641 =Ώρα
56278 =Χώρα
6278 =Ποτόν
741341 =Τό πών
8541 =Τρόπος, συνήθεια.
Ξεχασμένη

304. 'Ακροστιχίς
Τα τελικά των ζητουμένων λέξεων άποτελούν μυθικόν μουσικόν:

1, 'Ηπειρος· 2, Πτηνόν κατοικίδιον· 3, Πρόθεσις· 4, Νήσος της Εβρώπης· 5, Χρονική μονάς. Φαραώ

305. Μικτόν
αι - χο - α - ρν - ει - μνν
Ναυτάκι του Θερμαϊκού

306. Γρίφος
τος
αι - χο - α - ρν - ει - μνν
Ναυτάκι του Θερμαϊκού
τος
αι - χο - α - ρν - ει - μνν
Ναυτάκι του Θερμαϊκού
τος
αι - χο - α - ρν - ει - μνν
Ναυτάκι του Θερμαϊκού

Διά τούς Γαλλομαθείς

307. Charade
Mon un, jeune animal;
Mon deux, tout simplement
[une tour;
Mon tout, oiseau fatal
Pour le monde de la basse-cour
(Πρωτότυπον) Ευστράτιος Παζινός

308. Enigme
Qui est-ce qui descend en
dansant et qui revient en pleurant?
Λευκάτας

ΑΥΣΕΙΣ
των Πνευμ. 'Ασκήσ. του φύλ. 7

71. Ευρυνόμη (ευρύ, νόμοι).—
72. Γούνα-γούνα.—73. Μύλος-Πύλος.—74. Τριαντάφυλλον (5+12+7+3+3=30 και φύλλον)
75. ΚΚΥΠΕΤΗ 76. ΤΥΡΤΑΙΟΣ
Κ Π Ρ Α (υίός, ροιά, 'Αρ-
Υ Π Ρ Ε Ι Α τα, 'Ιτυς, όστις,
Π Ρ Ι Κ Σάτυρος).—77.
Ε Ρ Ε Ι Σ Μ Α ΑΙΑΣ ('Α-δεν,
Η Λ Α Κ Α Τ Η 'Ι-ων 'Α-θως,
Σ-άββας).—78. ΔΒΑΝ-ΜΣ =
Διαβολήν μίσει. (Διομήδης, Βάπτιμα, Λονδίνον, Νίνος, Μέμφις, Σίτος).—79. Τώρα σ'τά γεράματα, μάθε, γέρο, γράμματα.
—80. **Είμαι συνδρομήτρια** (η μ'ε, συν, δρω, μ'ε τρία).

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ

ολ συνδρομηταί μου, όταν
λήγη ή συνδρομή των, να
την ανανεώνουν άμέσως,
χωρίς να με υποβάλλουν εις
ιδν κόπον και το έξοδον να
ιδ υπενθυμίζω σιδν καθέ-
να ιδιαιτέρως. 'Η εγκαιρη
άνανέωση της συνδρομής
είναι το πρώτιστον χρέος
του καλού συνδρομητού.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 το πολύ λέξεις με άπλά στοιχεία δρ. 6, το ελάχιστον τίμημα. Πέραν των 10 λέξεων 60 λεπτά ή λέξεις, με παχά ε στοιχία λεπτά 70 και με κεφαλαία δρ. 1. 'Ο χωριστός στίχος δρ. 3. Οί μη συνδρομηταί πληρώνουν τα διπλά. 'Η προπληρωμή είναι άπαραίτητη.

/ ΛΑ'—337/
Διεύθυνσίς μου: Σόνια, όδός Κατζηγεωργάκη, Λευκωσία. Και όχι Πόστ-Ρεστάντ, γιατί δεν μπορώ να τα πάρω. Εύχαριστώ όσους-ες έστειλαν, περιμένω κι' απ' τούς άλλους. Σόνια

/ ΛΑ'—338/
Παρόραμα: Κατά τυπογραφικόν λάθος εις την άγγελίαν (ΛΑ'—324) του 21ου φύλλου έτέθη ή υπογραφή Κάποιος, άντι ΚΑΠΟΙΟΣ.

/ ΛΑ'—339/
Όσα Διαπλάσσοπουλα-ες, 13 16 χρονών θέλουν ν' άλληλογραφίσουν με τόν Πάνα, άς του γράψουν στη Δοή μου: (ΛΑ'—277). Ντίνες Αδγερίτης

/ ΛΑ'—340/
Διαπλάσσοπούλες, πρωτοπαίνοντας στο Διαπλάσσοκομο, σάς χαίρετώ. 'Αλληλογραφώ, άνταλλάσσω τετραδία και κάρτες με όλες σας. Δ/σις: Sira Selvi 128, Beyoglu, Istanbul, Turquie.

Βοσπορίτις Νύμφη
/ ΛΑ'—341/
Νοστράδαμε, Λέεγκριν: Διατρέχω περίοδον σοβαρότητας και δεν κατέρχομαι εις συζητήσεις με υπερπέτες. Τελείωσε!

ΓΟΡΔΙΟΣ ΔΕΣΜΟΣ
/ ΛΑ'—342/
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ (Συνέχεια): Βολιώτικο Πισιτοράκι=Φιλιππάκη, 'Αππιανός=Σκουρμπούτη, Πολικός=Αστήρ=Γ. Δαρμή και... Ράς Τάφαρι=Σακελλαρόπουλος. (Συνέχεια άνευ τέλους).

Περιώτικο Ναυτάκι
/ ΛΑ'—343/
Καραμίντζα και Σία, διατί αδράνεια; Φοβείσθε; Περιώτικο Ναυτάκι

/ ΛΑ'—344/
Αλληλογραφώ με όλους ες. Μπομπουλίνα, δέχασαι; Δ/σις: Σύλλογον 'Ετόπ-λα' Μαρούσι, διά:

Μέγας Ναπολέων
/ ΛΑ'—345/
Ζητώ 50 Διαπλάσσοπουλα-ες για την Έδρση σοβαρού όμιλου. Δηλώσεις σε άγγελία. Δεν Ζουάν

/ ΛΑ'—346/
Φύλαξε, Θεέ μου, το Γέρδιο Δεσμό, γιατί γρήγορα θά κάνη την 'Αθήνα μας... Νότιο Πόλο! Δεν Ζουάν

/ ΛΑ'—347/
Λήνδα, Χρυσονεϊρο, σάς εύχαριστώ θερμά για την ψήφο, μά δεν έχω βάλει υποψηφιότητα. Το Ξενοεισάτος 'Απαχης ψηφίζω εύχαρίστως. Μιμέδα

/ ΛΑ'—348/
Ψηφίζομεν τα υπέροχα ψευδώνυμα 'Αρης και Μπομπουλίνα. Μιμηθήτε μας. Πούπουλο=Μαγισούλουδο

/ ΛΑ'—349/
Μπομπουλίνα, μεγάλη θάνοιωθα χαρά αν λάβαινα ένα τετραδίο σου. Πούπουλο

/ ΛΑ'—350/
ΟΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ (Μαρούσιου)
έες άρχαιρεσίς 2ου τριμήνου.
Ν ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βάτραχος No 13
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Βάτραχος No 16
ΤΑΜΙΑΣ: Βάτραχος No 19
Μέλη: ΒΑΤΡΑΧΟΙ No: 11, 12, 14, 15, 17, 19.

Την 10-5 31 διοργανώνουμε τη Β' εκδρομή μας στο Μαράθωνα.

/ ΛΑ'—351/
Απόσπασμα έπιστολής της Σορέλλας Δοαία απ' την Κωνσταντινούπολη. «... ό πρωτοτύπος διαγωνισμός που ξεφάνει από την τυπικότητα των άλλων και γενικώς ό υπερβαίνων κατά πολύ τούς συνήθεις είναι ό (ΛΑ'—268). ... 'Ο Διαγωνισμός παρατείνεται μέχρι τέλους. Μαΐου διά να λάβουν μέρος όσοι δεν έλαβον. Διαβάστε την (ΛΑ'—268).

ΜΗ ΑΔΕΜΟΝΕΙΤΕ πώς κάθε παραγγελία σας, για να έκτελείται άμέσως, πρέπει να συνοδεύεται και με μία τυπωμένη ταβίνα, απ' αυτές με τις όποιες σάς στέλνεται το φύλλο κάθε έβδομάδα.